

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Skilsmisse Og Separation](#) > Croatia

Skilsmisse og separation

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

For at retten kan træffe afgørelse om skilsmisse, skal den eller de bemyndigede personer indlede en passende retssag om skilsmisse (civil eller frivillig) (*locus standi*), i henhold til bestemmelserne i artikel 50, 369 og 453 i loven om familieretlige anliggender (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Republikken Kroatiens statstidende) nr. 103/15, 98/19, 47/20, 49/23 og 156/2023). Hvis ægtefællerne har et mindreårigt fælles barn, skal skilsmissebegæringen efter fælles overenskomst ledsages af den relevante dokumentation (rapport om obligatorisk rådgivning og plan for fælles forældremyndighed – artikel 55 sammenholdt med artikel 456 i loven om familieretlige anliggender). Lignende regler finder anvendelse, når ægtefællerne har et mindreårigt fælles barn, og kun en af ægtefællerne indgiver en skilsmissebegæring (rapport om obligatorisk rådgivning – artikel 57 sammenholdt med artikel 379 i loven om familieretlige anliggender).

Før indgivelse af en fælles begæring om skilsmisse ved enighed herom mellem ægtefællerne eller før en af ægtefællerne indgiver en begæring om skilsmisse, er ægtefæller, der har mindreårige fællesbørn, derfor forpligtet til at indgive en anmodning om obligatorisk rådgivning til det kroatiske institut for socialt arbejde (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) regionalkontor med territorial kompetence det sted, hvor barnet har fast eller midlertidig bopæl, eller det sted, hvor ægtefællerne sidst havde deres fælles faste eller midlertidige bopæl (jf. artikel 321, 322 og 323 i loven om familieretlige anliggender).

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Betingelserne for at opnå skilsmisse er fastsat i artikel 51 i loven om familieretlige anliggender. Ifølge ovennævnte lovbestemmelser bevilger en domstol skilsmisse i følgende situationer:

1. begge ægtefæller begærer skilsmisse efter fælles overenskomst,
2. domstolen finder, at der har været et alvorligt og uopretteligt sammenbrud i det ægteskabelige forhold eller
3. der er gået et år siden opløsningen af ægteskabet.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

En retlig konsekvens af opløsningen af ægteskabet er ophøret af ægtefællernes personlige rettigheder og pligter (artikel 30-33 i loven om familieretlige anliggender). Loven om familieretlige anliggender fastsætter udtrykkeligt, at i tilfælde af opløsning af ægteskabet (ved omstødelse eller skilsmisse) kan hver af de tidligere ægtefæller beholde det efternavn, de havde ved ægteskabets opløsning (artikel 48 i loven om familieretlige anliggender).

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Inden opløsningen af ægtefællernes formuefællesskab (ved aftale eller skilsmisshedom – i sager under den frivillige retspleje) er det hyppigst forekommende problem at skelne mellem rettigheder og aktiver, som indgår i

formuefællesskabet, og rettigheder og aktiver, som tilhører den ene eller den anden ægtefælle. Disse problemer løses i civile sager på grundlag af de relevante bestemmelser i loven om familieretlige anliggender (artikel 34-39 og 43-46), hvis ægtefællerne ikke kan nå til enighed om fordelingen af deres aktiver (ægtepagt – artikel 40-42 i loven om familieretlige anliggender) med subsidiær anvendelse af lov om ejendomsret og andre tinglige rettigheder (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*), lov om civile forpligtelser (*Zakon o obveznim odnosima*), lov om tinglysning (*Zakon o zemljišnim knjigama*), selskabsloven (*Zakon o trgovačkim društvima*), lov om tvangsfuldbyrdelse (*Ovršni zakon*) og lov om civil retspleje (*Zakon o parničnom postupku*) (artikel 38, 45 og 346 i loven om familieretlige anliggender).

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Et ægteskabs opløsning har flere alvorlige juridiske følger for mindreårige børn: hvilken forælder barnet skal bo hos efter ægteskabets opløsningen af ægteskabet, opretholdelsen af et personligt forhold til den forælder, som barnet ikke skal bo hos, børnebidrag og den måde, hvorpå de resterende områder af forældreomsorgen skal tilrettelægges (f.eks. repræsentation af barnet, indgåelse af retlige aftaler, forvaltning og afhændelse af barnets aktiver samt barnets uddannelse og sundhed). Ægtefællerne kan gå indgå en aftale om disse retlige konsekvenser af skilsmissen (plan for fælles forældremyndighed) og dermed indlede en enklere og hurtigere frivillig skilsmisseprocedure (artikel 52, 54-55, 106 og 453-460 i loven om familieretlige anliggender). Hvis ægtefællerne ikke udarbejder en plan for fælles forældremyndighed, der indeholder en aftale om de ovennævnte retlige konsekvenser af skilsmissen, vil disse spørgsmål automatisk blive afgjort af retten i civile skilsmissesager, der indledes ved at anlægge sag (artikel 53-54, 56-57 og 413 i loven om familieretlige anliggender). Forældrene kan dog nå til enighed om de retlige konsekvenser af skilsmissen under den civile skilsmissesag. I så fald træffer retten afgørelse på grundlag af forældrenes aftale, hvis den finder, at aftalen er til barnets bedste (artikel 104, stk. 3, sammenholdt med artikel 420 i loven om familieretlige anliggender).

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

Loven om familieretlige anliggender giver en ægtefælle mulighed for at anmode om underholdsbidrag, før der træffes afgørelse i skilsmissesagen. Hvis der ikke blev indgivet en anmodning om underholdsbidrag under skilsmissesagen, kan en tidligere ægtefælle anlægge sag om underholdsbidrag inden for seks måneder efter ægteskabets opløsning, hvis de retlige betingelser for underholdsbidrag var opfyldt efter afslutningen af hovedforhandlingen i skilsmissesagen og fortsat var opfyldt indtil afslutningen af hovedforhandlingen i sagen vedrørende underhold (artikel 295-301 og 423-432 i loven om familieretlige anliggender). De retlige betingelser for underholdsbidrag er, at den ægtefælle, der indgiver anmodningen om underholdsbidrag, ikke har tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv eller ikke er i stand til at opnå sådanne midler fra sine aktiver og er uarbejdsdygtig eller ude af stand til at finde beskæftigelse, forudsat at den ægtefælle, mod hvem anmodningen er indgivet, har tilstrækkelige midler og evner til at opfylde en sådan forpligtelse (artikel 295 i loven om familieretlige anliggender). Underholdsbidraget fastlægges for en begrænset periode. I henhold til artikel 298 i loven om familieretlige anliggender kan ægtefællens underholdspligt vare i op til et år, afhængigt af ægteskabets varighed og ansøgerens mulighed for at sikre sig et levebrød på en anden måde inden for en overskuelig fremtid. Loven om familieretlige anliggender regulerer også ordningerne for opfyldelse af forsørgelsespligten. I henhold til artikel 296 i loven om familieretlige anliggender fastsættes underholdsbidrag til ægtefæller som et regelmæssigt månedligt forudbetalt beløb. Efter anmodning fra en eller begge ægtefæller kan retten dog bestemme, at der skal betales et engangsbeløb, afhængigt af sagens konkrete omstændigheder. I henhold til artikel 302 i loven om familieretlige anliggender kan ægtefæller også indgå en aftale om underholdsbidrag i tilfælde af skilsmisse (artikel 302 og 470-473 i loven om familieretlige anliggender).

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

I den kroatiske familieret findes der ikke et begreb, som svarer til "separation" (*zakonska rastava*). Et begreb i den nuværende lovgivning, der svarer til "separation", er "opløsning af et ægteskabeligt forhold" (*prestanak bračne zajednice*). "Opløsning af et ægteskabeligt forhold" forekommer, hvis ægtefællerne ophører med alle de gensidige forhold, der ellers kendetegner det ægteskabelige liv, dvs. hvis de ikke længere ønsker at leve som ægtefæller og opretholde deres ægteskab. "Opløsning af et ægteskabeligt forhold" er et begreb i ægteskabsretten, da en af de retlige grunde til opløsning af et ægteskab i henhold til artikel 51 i loven om familieretlige anliggender er, at der er gået mere end et år siden opløsningen af det ægteskabelige forhold. "Opløsning af et ægteskabeligt forhold" har også en særlig betydning med hensyn til formueforholdet mellem ægtefællerne, eftersom aktiver, som ægtefællerne har erhvervet gennem arbejde i løbet af det ægteskabelige

forholds varighed (i modsætning til ægteskabet), eller som hidrører fra sådanne aktiver, i henhold til artikel 36 i loven om familieretlige anliggender anses for at være fælleseje.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

I den kroatiske familieret findes der ikke et begreb, som svarer til "separation" (*zakonska rastava*). Et begreb i den nuværende lovgivning, der svarer til "separation", er "opløsning af et ægteskabeligt forhold" (*prestanak bračne zajednice*). Loven om familieretlige anliggender fastsætter ikke betingelser for "opløsning af et ægteskabeligt forhold", da ægteskabeligt forhold er en retlig standard og repræsenterer indholdet af ægteskabslivet. Opløsningen af et ægteskabeligt forhold sker, hvis ægtefællerne ophører med alle de gensidige forhold, der ellers kendetegner et ægteskabeligt liv, dvs. hvis de ikke længere ønsker at leve som et ægtepar og opretholde deres forhold (f.eks. hvis de ophører med at kommunikere). Et ægteskabeligt forhold ophører almindeligvis ved, at en af ægtefællerne konkret forlader det fælles hjem og den anden ægtefælle.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

I den kroatiske familieret findes der ikke et begreb, som svarer til "separation" (*zakonska rastava*). Et begreb i den nuværende lovgivning, der svarer til "separation", er "opløsning af et ægteskabeligt forhold" (*prestanak bračne zajednice*). "Opløsning af et ægteskabeligt forhold" er et begreb i ægteskabsretten, da en af de retlige grunde til opløsning af et ægteskab i henhold til artikel 51 i loven om familieretlige anliggender er, at der er gået mere end et år siden opløsningen af det ægteskabelige forhold. "Opløsning af et ægteskabeligt forhold" har også en særlig betydning med hensyn til formueforholdet mellem ægtefællerne, eftersom aktiver, som ægtefællerne har erhvervet gennem arbejde i løbet af det ægteskabelige forholds varighed (i modsætning til ægteskabet), eller som hidrører fra sådanne aktiver, i henhold til artikel 36 i loven om familieretlige anliggender anses for at være fælleseje. Logikken bag denne lovgivning er, at det ægteskabelige forholds varighed ikke behøver at falde sammen med ægteskabets varighed, navnlig når ægteskabet ender i skilsmisse. Som regel ophører det ægteskabelige forhold, før skilsmissesagen indledes. Skilsmissesager kan derfor vare længere end "opløsningen af det ægteskabelige forhold", og det gør de normalt (især hvis der anvendes retsmidler i sagen).

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

I den kroatiske familieret anvendes begrebet *poništaj braka* i stedet for *poništenje braka* i betydningen "omstødelse af ægteskab". "Omstødelse af ægteskab" er en af grundene til opløsning af et ægteskab (artikel 47 i loven om familieretlige anliggender) og udgør en af tre ægteskabelige tvister, der reguleres af det kroatiske retssystem (artikel 369 i loven om familieretlige anliggender). "Omstødelse af ægteskab" er en familieretlig sanktion, når et ægteskab er indgået i strid med bestemmelserne om ægteskabets gyldighed (artikel 25-29 i loven om familieretlige anliggender). Den gennemføres i civile sager, der indledes ved at anlægge sag (artikel 369 i loven om familieretlige anliggender). Bestemmelserne om "omstødelse af ægteskab" finder anvendelse, når et ægteskab ikke er gyldigt (artikel 29, 49 og 369-378 i loven om familieretlige anliggender).

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

I den kroatiske familieret anvendes begrebet *poništaj braka* i stedet for *poništenje braka* i betydningen "omstødelse af ægteskab". Et ægteskab er ugyldigt, hvis det er indgået i strid med bestemmelserne i artikel 25-28 i loven om familieretlige anliggender, dvs. hvis det er indgået af mindreårige personer, personer, der ikke er ved deres fornufts fulde brug, personer, der er frataget rets- og handleevnen til at udtale sig om deres personlige situation, eller personer, der er blodsbeslægtede eller i et adoptivforhold, eller hvis bruden eller gommen er i et tidligere ægteskab eller registreret partnerskab. Bestemmelserne om "omstødelse af ægteskab" finder anvendelse på et sådant ægteskab (artikel 29 i loven om familieretlige anliggender).

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

I den kroatiske familieret anvendes begrebet *poništaj braka* i stedet for *poništenje braka* i betydningen "omstødelse af ægteskab". Retsvirkningerne af "omstødelse af ægteskab" reguleres på samme måde som retsvirkningerne af opløsning af ægteskab ved skilsmisse (jf. svaret på spørgsmål 3).

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

I det kroatiske retssystem har en skilsmisse form af en retssag, og der er ikke mulighed for udenretslig skilsmisse. Ikke desto mindre er et af de grundlæggende principper i familieretten, som især fremhæves i skilsmissesager, den mindelige løsning af familieforhold, som er en opgave for alle organer, der yder professionel støtte til familier eller træffer afgørelse om familieforhold (artikel 9 i loven om familieretlige anliggender). Loven om familieretlige anliggender indeholder derfor to typer udenretslige procedurer, der har til formål at sikre, at parterne i fællesskab når frem til en løsning i skilsmissesager, obligatorisk rådgivning (artikel 321-330 i loven om familieretlige anliggender) og familiemægling (artikel 331-344 i loven om familieretlige anliggender). Obligatorisk rådgivning varetages af et team af eksperter fra det kroatiske institut for socialt arbejdes regionale kontor (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) og udgør en form for støtte til familiemedlemmer (f.eks. ægtefæller, der har til hensigt at indlede en skilsmissesag, og som har et mindreårigt barn sammen) med henblik på at nå til enighed om familieforhold, idet der lægges særlig vægt på at beskytte de familieforhold, der involverer barnet. Dette omfatter udarbejdelse af en plan for fælles forældremyndighed, som er en aftale om de retlige konsekvenser af skilsmisse, og som skal indeholde detaljerede bestemmelser om: barnets bopæl og adresse, den tid, barnet vil tilbringe med hver af forældrene, hvordan samtykke til afgørelser, der berører barnet, vil blive kommunikeret, hvordan vigtige oplysninger om barnet skal kommunikeres, størrelsen på underholdsbidraget som en forpligtelse for den forælder, som barnet ikke bor hos, og hvordan fremtidige problemer skal løses. De afgørelser, der træffes ved konsensus, skal også omfatte de retlige konsekvenser af ikke at nå til enighed og indlede en retssag med henblik på at træffe afgørelse om barnets personlige rettigheder. Familiemægling er en proces, hvor parterne forsøger at løse en familietvist ved konsensus med bistand fra en eller flere familiemæglere. Hovedformålet med processen er at udarbejde en plan for fælles forældremyndighed og andre aftaler, der er knyttet til barnet, samt om alle andre spørgsmål af materiel og immateriel karakter.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Ægtefæller uden et mindreårigt barn kan anlægge en retssag ved, at en af parterne indgiver en skilsmissebegæring eller ved, at de begge indgiver en skilsmissebegæring efter fælles overenskomst (Artikel 50 i loven om familieretlige anliggender). I begge tilfælde gennemføres den udenretslige procedure med obligatorisk rådgivning - en form for professionel støtte til familiemedlemmer med henblik på at nå til enighed om familieforhold, der ydes af et team af eksperter fra det kroatiske institut for socialt arbejdes regionale kontor (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) - ikke (artikel 321-322 i loven om familieretlige anliggender), og ægtefællerne indleder (civile eller frivillige) skilsmissesager med det samme, hvilket er relativt ligetil og hurtigt. Ovenstående gælder også for retssager om annullering af ægteskab, hvor ægtefællerne ikke har et mindreårigt barn sammen.

Ægtefæller med et mindreårigt barn kan anlægge en retssag ved, at en af parterne indgiver en skilsmissebegæring eller ved, at de begge indgiver en skilsmissebegæring efter fælles overenskomst (artikel 50 i loven om familieretlige anliggender). Hvis ægtefællerne har et mindreårigt barn sammen, skal de imidlertid, inden der indledes en skilsmissesag (ved sagsanlæg eller indgivelse af skilsmissebegæring efter fælles overenskomst) deltage i obligatorisk udenretslig rådgivning. Dette er en form for professionel støtte til familiemedlemmer for at nå til enighed om familieforhold, ydet af et team af eksperter fra det kroatiske institut for socialt arbejdes regionale kontor (*Hrvatski zavod za socijalni rad*) med territorial kompetence for det sted, hvor barnet har sin faste eller midlertidige adresse, eller for det sted, hvor ægtefællerne sidst havde deres fælles faste eller midlertidige adresse (artikel 321-322 i loven om familieretlige anliggender). Formålet med denne forordning er at yde ægtefællerne professionel støtte, herunder i forbindelse med udarbejdelsen af en plan for fælles forældremyndighed, som er en aftale om de retlige konsekvenser af skilsmisse, og som skal indeholde detaljerede bestemmelser om: barnets bopæl og adresse, den tid, barnet vil tilbringe med hver af forældrene, hvordan samtykke til afgørelser, der berører barnet, vil blive kommunikeret, hvordan vigtige oplysninger om barnet vil blive kommunikeret, størrelsen på underholdsbidraget som en forpligtelse for den forælder, som barnet ikke bor hos, og hvordan fremtidige problemer vil blive løst. Forældre kan udarbejde en plan for fælles forældremyndighed under obligatorisk rådgivning eller selv udarbejde den under familiemægling (en udenretslig proces, hvor ægtefællerne forsøger at bilægge tvister, der opstår som følge af familieforhold, ved konsensus

med en eller flere familiemæglere – artikel 331 i loven om familieretlige anliggender). Ved at udarbejde en plan for fælles forældremyndighed kan ægtefællerne vælge en enklere og hurtigere frivillig skilsmisseprocedure, som indledes ved indgivelse af en begæring (artikel 52, 54-55, 106 og 453-460 i loven om familieretlige anliggender). Ægtefæller med et mindreårigt fælles barn skal til deres skilsmissebegæring vedlægge den rapport om obligatorisk rådgivning, der er omhandlet i artikel 324 i loven om familieretlige anliggender, og planen for fælles forældremyndighed, der er omhandlet i artikel 106 i loven om familieretlige anliggender (artikel 456 i loven om familieretlige anliggender).

Hvis ægtefællerne ikke udarbejder en plan for fælles forældremyndighed, der indeholder en aftale om de ovennævnte retlige konsekvenser af skilsmissen, vil disse spørgsmål automatisk blive afgjort af retten i civile skilsmisssager, der indledes ved at anlægge sag (artikel 53-54, 56-57 og 413 i loven om familieretlige anliggender). Hvis ægtefællerne har et mindreårigt barn sammen, skal de vedlægge deres skilsmissebegæring den rapport om obligatorisk rådgivning, der er omhandlet i artikel 324 i loven om familieretlige anliggender.

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

I det kroatiske retssystem reguleres spørgsmål vedrørende retshjælp og muligheden for fritagelse for betaling af sagsomkostninger og retsafgifter af loven om retshjælp (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN nr. 143/2013 og 98/2019). En part kan være berettiget til primær retshjælp i alle sager, herunder ægteskabelige tvister og andre familieretlige sager, forudsat at den opfylder de retlige krav (artikel 9-11 i loven om retshjælp). En part kan være berettiget til sekundær retshjælp i familieretlige sager og i andre sager, der er fastsat ved lov, forudsat at den opfylder de retlige krav (artikel 12-25 i loven om retshjælp). Spørgsmålet om at opnå fritagelse for betaling af sagsomkostninger i specifikke sager, herunder familieretlige sager, er reguleret i artikel 13, stk. 3 i loven om retshjælp. Der lægges særlig vægt på bestemmelserne:

1. regulering af ydelsen af sekundær retshjælp uden at fastlægge den pågældende persons økonomiske situation (artikel 15 i loven om retshjælp),
2. regulering af proceduren for opnåelse af sekundær retshjælp (artikel 16-18 i loven om retshjælp),
3. regulering af anvendelsesområdet for ydelse af sekundær retshjælp (artikel 19 i loven om retshjælp) og
4. regulering af proceduremæssige spørgsmål og andre spørgsmål, der er relevante for at opnå retshjælp (artikel 20-25 i loven om retshjælp).

Samtidig henledes opmærksomheden på artikel 10 og 11 i lov om retsafgifter (*Zakon o sudskim pristojbama*) (NN nr. 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13, 110/15, 118/18 og 51/23) med hensyn til parter, som altid er fritaget for betaling af retsafgifter.

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Det er muligt at appellere en afgørelse om skilsmisse eller omstødelse af ægteskab. Begge parter har denne ret. Loven om familieretlige anliggender regulerer ikke udtrykkeligt appeller i ægteskabelige tvister. Bestemmelserne i artikel 346 giver snarere mulighed for en alternativ anvendelse af bestemmelserne i den civile retsplejelov (*Zakon o parničnom postupku*) (NN nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 og 155/23).

Artikel 348 i den civile retsplejelov regulerer appeller af en dom, mens artikel 378 regulerer appeller af en afgørelse. For så vidt angår retsmidler fastsætter loven om familieretlige anliggender, at domstolsprøvelse ikke er tilladt i forbindelse med domme afsagt i anden instans i en ægteskabssag (artikel 373 i loven om familieretlige anliggender).

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I henhold til artikel 30 i forordning (EU) 2019/1111 anerkendes en sådan afgørelse i Kroatien, uden at der er behov for en særlig procedure.

Der må endvidere ikke stilles krav om anvendelse af en særlig procedure i forbindelse med ajourføring af en medlemsstats civilstandsregister på grundlag af en afgørelse om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, der er truffet i en anden medlemsstat, når den pågældende afgørelse ikke længere kan gøres til genstand for appel eller genoptagelse i henhold til sidstnævnte medlemsstats lovgivning.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Anmodninger om anerkendelse eller ikkeanerkendelse af en retsafgørelse (artikel 21, stk. 3, i Bruxelles IIa-forordningen) skal indgives til den stedligt kompetente byret (*općinski sud*). I så fald finder proceduren i Bruxelles IIa-forordningens kapitel III, afdeling 2, anvendelse.

Retsmidlet, dvs. en appel i henhold til artikel 33 i Bruxelles IIa-forordningen, indgives til en ret i anden instans (distriktsdomstol (*županijski sud*)) via den ret i første instans, der traf afgørelsen (byretten i henhold til ovennævnte liste).

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmissesager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Hvis ægtefællerne har valgt, hvilken lov der skal gælde for skilsmissen, vil en af følgende love være gældende: loven i det land, hvor begge ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted, når den gældende lov vælges, loven i det land, hvor de havde deres sidste fælles sædvanlige opholdssted, hvis en af dem stadig har sit sædvanlige opholdssted i dette land, loven i det land, hvor mindst en af dem er statsborger, når den gældende lov vælges, kroatisk lov (artikel 36 i lov om international privatret (*Zakon o međunarodnom privatnom pravu*), NN nr. 101/17 og 67/23). Hvis ægtefællerne ikke har valgt, hvilken lov der skal anvendes i henhold til artikel 36 i loven om international privatret, vil en af følgende love være gældende for skilsmissen:

1. loven i det land, hvor begge ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted, når skilsmissesagen indledes,
2. loven i det land, hvor de havde deres sidste fælles sædvanlige opholdssted, hvis en af dem stadig har sit sædvanlige opholdssted i dette land,
3. loven i det land, hvor de er statsborgere, når skilsmissesagen indledes eller
4. kroatisk lov.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 09/12/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.